



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 22. Schisma in Electione Archiepiscopi Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. terdicto subjicere jubebantur. Sed isto
 A.C. 1205. rigore Laicorum animos contra Cleri-
 cos magis accendente, eorum agros de-
 populati, omnes Ecclesiasticorum redi-
 tus integro biennio occuparunt; unde
 illi thesaurum & vasa argentea Ecclesia-
 rum vendere coacti. Ceterum Papa
 §. ep. 170. Brunoni licentiam concessit, qua sua Be-
 ap. Rain. an. 1205. n. 47. neficia ad biennium fervaret, & ab alio
 Episcopo, Suffraganeis suis id recusanti-
 bus, ordinari posset.

§. XXII.

*Schisma in Electione Archiepiscopi
Cantuariensis.*

Matth. Par. In Anglia Huberto Archiepiscopo Can-
 an. 1205. tuariensi, decima tertia Julii anno
 millesimo ducentesimo quinto, postquam
 hanc Sedem annos undecim & octo
 Sup. Lib. LXXIV. menses tenuisset, defuncto, antequam
 §. 42. terræ mandaretur, quidam ex juniori-
 Gest. Innoc. bus Cantuariensis Monasterii Renaldum,
 n. 131. Subpriorem suum, Archiepiscopum se-
 creto eligunt, tumque media nocte *Te
 Deum Laudamus* decantato, electum
 primo super Altare majus, & deinde su-
 per Cathedram Pontificalem imponunt.
 Statim etiam juramentum ab eo exi-
 gunt, ipsum electionem peractam non
 manifestaturum, nisi id faciendi licen-
 tiam, scripto concessam, a Congregatio-
 ne

ne accepisset. Mox eadem nocte iter ^{Sæcul. XIII.}
 Romam, cum aliquot Fratribus, viæ so- ^{A. C. 1205.}
 ciis, arripit. Tanta industria ideo ute-
 bantur, ut electio tamdiu Regem late-
 ret, donec experti fuissent, an ejusdem
 Confirmationem in Curia Romana ob-
 tinere non possent. Verum Renaldus
 vix Flandriam attigerat, cum electionem,
 causamque itineris sui vulgavit, exhibi-
 tis Congregationis suæ literis, ei potesta-
 tem facientibus, Confirmationem a
 Summo Pontifice petendi. Sic enim
 sperabat, se causam suam meliorem ef-
 fecturum. Ubi Romam pervenit, pu-
 blice iterum professus, se electum fuis-
 se, a Papa confirmari petiit. Respon-
 dit vero Innocentius, se deliberaturum,
 usque dum de his, quæ acta fuissent, cer-
 tior fieret. Nec ignarus, Episcopos Ec-
 clesiæ Cantuariensis Suffraganeos affir-
 mare, sibi jus eligendi Archiepiscopum,
 saltem in monachorum societate esse,
 scripsit Papa his Episcopis, ipsos sane
 non oportere jura Ecclesiæ Metropolitica,
 Matris suæ, lædere, quorum potius
 esset, ejusdem privilegia omnibus viri-
 bus tueri. Quasi vero major Archiepi-
 scopi Cantuariensis prærogativa fuisset
 a simplicibus Monachis, quam ab Epi-
 scopis, secundum antiquum Ecclesiæ
 morem, eligi. Epistola Papæ octava die
 F 5 Decem-

Sæcul. XIII. Decembris anno millesimo ducentesimo
A.C. 1205. quinto data est.

At Monachi Cantuarienses, com-
 perto, quod Renaldus ipsorum Subprior
 mandatum sibi arcanum in Flandria ef-
 futiisset, vehementer offensus, sine mora
 aliquot Fratres ad Regem mittunt, qui
 licentiam eligendi Archiepiscopum pe-
 terent. Eam Rex lubenti animo con-
 cessit; privatim vero ad se vocatis, di-
 xit; Præsulum neminem in Anglia re-
 perire esse, in quo majorem posuisset fi-
 duciam, quam in Joanne *Grei*, Episcopo
 Norwicensi, atque sibi & Regno suo ma-
 gno emolumento futurum esse, si is ad
 Sedem Cantuariensem transferretur.
 Rogavit Monachos; rem ipsi ad Con-
 gregationem suam deferrent, promitte-
 rentque suo nomine, gratiam a se initu-
 ros, si, quod peteret, effectum darent.
 Monachi Cantuarienses, ut Regis favo-
 rem, & amicitiam antea amissam sibi
 conciliarent, in Capitulum convenien-
 tes, una voce Joannem Norwicensem
 eligunt, & missis Eboracum nunciis, ubi
 tunc negotiis, a Rege sibi commissis,
 vacabat, rogant, ut Cantuariam celeri-
 ter veniret. Ipse Rex Joannem Can-
 tuariam proficiscentem comitatus est;
 tumque altera post eorum adventum die
 Prior Monasterii in Ecclesia Metropolita-
 na præsentem magnam populi frequentiam
 Episco-

Episcopum Norwicensem Archiepiscopo. Sæcul. XIII.
 pum electum promulgavit. Dum Mo- A. C. 1205.
 nachorum *Te Deum Laudamus* decan-
 tantium voces insonant, aliqui eorum
 electum humeris suis ad altare princeps
 deferunt, imponunt, ac inde ad Cathedram Archiepiscopalem deducunt, quem
 Rex illico & publice in possessionem omnium bonorum sui Archiepiscopatus
 immisit. Hic notamus, Cantuariæ Ritu-
 tum illum fuisse servatum, quo Episcopus electus statim altari imponebatur,
 ut hodieque Romæ fieri solet. Ceterum duplicem hanc electionem acerrima
 iurgia secuta sunt. Circa Festum Nativitatis Domini Rex Romam misit
 Ecclesiæ Cantuariensis Monachos, qui electum Episcopum Norwicensem in Sede
 Cantuariensi confirmari peterent. Eorum princeps erat Elias *de Brantefeld*
 Regis sumtibus, munifice collatis, proficiscens. Episcopi quoque Suffraganei
 Cantuariensis Ecclesiæ ad Papam Legatos miserunt, conquerentes, quod monachi
 ipsis insciis Archiepiscopum eligere ausi fuissent, quamquam de Jure communi
 & pro more antiquo admitti deberent. Hi etiam Episcopi Episcopum
 Norwicensem, ut Regi velificarentur, elegerant.